گفت‌وگو با بانوی پزشکی که شب زلزله به یاری حادثه‌دیدگان شتافت

همه سعی کردند کمک کنند

شرق: اگر گلایه‌ای هست، از ضعف مدیریت در امدادرسانی به مردم مصیبت‌زده کرمانشاه، اگر اشکی هست، از زخم‌های در حال خون‌ریزی زلزله ازگله، اگر صورت یخ‌زده کودکانه‌ای هست، به خاطر نبود چادر و پتو و وسایل گرمایشی، دست‌هایی هم هست که مرهم می‌شود روی زخم‌های دلمه‌بسته مردم غم‌زده سرپل‌ذهاب و قصرشیرین، همدلی‌هایی هم هست با دل داغدار و ناله‌های پدرانه و مادرانه مردم غمگین، همدلی‌هایی از جنس دست‌های نوازشگر یک پزشک جوان که وقتی شنید صدای غرش خشم طبیعت را، فراموش کرد لحظاتی را که می‌توانست بدون دغدغه در خانه‌اش بنشیند کنار بخاری و چای داغ دستش بگیرد. سراسیمه خود را به بیمارستان رساند تا مرهمی شود روی زخم مردم زلزله‌زده. عکس‌هایش که منتشر شد، بیشترین سؤالی که مطرح می‌شد این بود که این زن کیست که این‌طور جسور و یک‌تنه بار این زلزله سنگین را به دوش می‌کشد و میان مصدومان ایستاده است. عکسی که عکاس ایرنا از این پزشک ثبت کرده بود، دست به دست در شبکه‌های اجتماعی چرخید تا مشخص شد نام این پزشک آذین است؛ آذین (اعظم) ستاری؛ متخصص داخلی بیمارستان قصرشیرین چند دقیقه بعد از زلزله هفت‌ودودهم‌ریشتری در بیمارستان حاضر شد. وقتی از او می‌پرسیم خودش این عکس را دیده است، با خنده می‌گوید بله دیدم؛ البته دو روز بعد، دوستانم برایم فرستادند؛ مشغول کار بودم؛ نه متوجه عکاس شدم و نه این عکس. وقتی با او تماس گرفتیم تا برایمان از زلزله و آن عکس بگوید، باز هم در اورژانس بود و در حال ویزیت بیمار. نیم‌ساعت بعد امکان این گفت‌وگو فراهم شد. آنچه می‌خوانید حاصل گفت‌وگوی نیم‌ساعته ما با دکتر آذین ستاری است که می‌گوید قهرمان آن شب تلخ همه پزشکان و پرسنل بیمارستان حضرت ابوالفضل(ع) قصرشیرین هستند.

درباره آن شب بگویید؛ چطور به بیمارستان رفتید؟

من خودم ترک و بیمارستان قصرشیرین حادثه در منزل بودم زمین‌لرزه بلند شد. راستش نیست که چه کارهایی و چه اتفاقی افتاد؛ خودم در اورژانس بیمارستان دیدم. لحظات اولیه خبری از عمق فاجعه‌ای که اتفاق افتاده بود، نداشتم؛ فرصتی هم برای اینکه اطلاع‌رسانی شود یا اینکه بخواهم خبری را پیگیری کنم نبود. اما از خرابی‌ای که در محل زندگی خودم به وجود آمد و غرشی که از لرزش زمین شنیدم، متوجه شدم که وضعیت خاصی خواهد شد.

اولین مصدومی را که آوردند، خاطرتان هست؟

اولین مریضی که آوردند خانمی بود که فوت شد؛ چهره‌اش از جلوی چشمم نمی‌رود. مصدوم زیاد داشتیم که خوشبختانه بسیاری از آنها سرپایی مداوا شدند اما صحنه‌های دردناک هم زیاد بود، فرزندانی که در آغوش پدرشان جان دادند و... .

به‌جز شما کسی دیگری در بیمارستان بود؟

در همان لحظات اولیه که فرماندار و رئیس شبکه در بیمارستان حاضر شدند، احساس آرامشی به من دست داد. شاید باورتان شود؛ همه همکارانم آمدند. همه ما جمع شدیم؛ به چند دقیقه نکشید که همه خودشان را رساندند. علاوه بر پزشکان و کادر بیمارستان بلافاصله نیروی ارتش جمهوری اسلامی و سایر نیروهای مسلح، سپاه و هلال احمر هم آمدند و حضور فعال داشتند. من و همکارانم جدای از تخصص کار می‌کردیم و هرکسی هرکاری که از دستش برمی‌آمد انجام می‌داد. همه سعی می‌کردند بهترین کاری که می‌توانند را ارائه دهند؛ آن‌قدر اتحاد و هماهنگی به صورت کاملا ناخودآگاه بالا رفته بود که دیگر لازم نبود کسی به کسی دیگر بگوید که چه کاری انجام دهد؛ به صورت خودکار هرکسی کارش را انجام می‌داد و علاوه بر وظیفه هر کاری که از دستش برمی‌آمد هم انجام می‌داد. من متخصص داخلی هستم، همکاران دیگرم هم تخصص‌های دیگری دارند؛ ما بدون هیچ مرزبندی به بیماران رسیدگی می‌کردیم و تخصص دیگر مطرح نبود. مریض ویزیت می‌کردم و... کسی منتظر دیگری نمی‌ماند و هرکسی هرکاری که می‌توانست انجام می‌داد. چیزی که از آن لحظات به یاد دارم، این است که از خدا طلب انرژی می‌کردم؛ من و همکارانم خودمان را آماده سخت‌ترین شرایط کرده بودیم.

چند ساعت در بیمارستان بودید؟

زلزله حدود ساعت ۱۰ شب اتفاق افتاد و ما از چند دقیقه بعد کار درمانی و امدادی را شروع کردیم. راستش خیلی حواسم به زمان نبود اما مصدوم خیلی زیاد بود و همه ما تلاش می‌کردیم وضعیت بیمارانی را که حال وخیمی داشتند، به ثبات برسانیم تا به بیمارستان دیگری منتقل شوند. هرچه می‌گذشت بیشتر به عمق فاجعه پی می‌بردیم. بیمارانی را که به ارتوپد و... نیاز داشتند، با مینی‌بوس آمبولانس به بیمارستان‌های مرکز استان اعزام کردیم. فکر می‌کنم حدود ساعت شش صبح بود که تازه به خودم آمدم (با خنده) و نگاهی به خودم کردم که ببینم اصلا چه لباسی به تن کردم و چطور خودم را به بیمارستان رساندم.

شما خودتان تصمیم گرفتید در بیمارستان حاضر شوید، همکارانتان چطور آمدند؟

بیمارستان قصرشیرین بعضی تخصص‌ها از جمله ارتوپدی و نورسرجری (جراح مغز و اعصاب) ندارد؛ ضمن اینکه بیمارستان سرپل‌ذهاب هم تخریب شده بود و نمی‌توانست مریض پذیرش کند. تعدادی از مریض‌های سرپل‌ذهاب هم به بیمارستان ما می‌آمدند. جاده کرمانشاه هم مسدود شده بود و تعدادی مصدوم را به سمت قصرشیرین می‌آوردند. البته همکارانم همه توان خود را گذاشتند و خدا را شکر که شرمنده مردم نشدیم.

با مسئله دارو چه می‌کردید؟

خدا را شکر کمبودی نبود. با اینکه حادثه یکباره اتفاق افتاد و بدون آمادگی قبلی درگیر مسئله زلزله شدیم اما کم‌وکاستی وجود نداشت و بیمارستان همه توان خود را گذاشت و به لحاظ دارو و تجهیزات کمبودی وجود نداشت.

متوجه شدید از شما عکس می‌گیرند؟

نه. اصلا متوجه نشدم. نه من و نه هیچ‌کدام از همکارانم اصلا متوجه حضور عکاس و عکاسی از خودمان نشدیم. ما همه فکر و توانمان برای این بود که به مصدومان رسیدگی کنیم. اگر این عکس تأثیر گذاشت، شاید به این دلیل بود که ثبت یک رخداد و واقعه بود. بدون اینکه چیزی تصنعی در آن باشد و من فکر می‌کنم تأثیرگذاری‌اش هم به همین دلیل بوده است.

امکانات بیمارستان قصرشیرین در چه حدی است؟

قصرشیرین مرزی‌ترین شهر استان است و بیشترین فاصله را با مرکز استان دارد. این شهر در هشت سال جنگ تحمیلی خیلی آسیب دید و بیمارستان بعد از جنگ دوباره ساخته شد و طبیعتا باید گسترش پیدا کند و این امر نیاز به زمان دارد. اما پرسنل و کادر درمانی هیچ کم نگذاشتند. مثلا سوپروایزر بیمارستان داروهایی که در آن لحظات ضروری بود و تجهیزات را برای صرفه‌جویی در وقت در دسترس پزشکان و کادر پرستاری قرار داده بود و هرکدام از ما هرچه می‌خواستیم استفاده می‌کردیم. حتی دیروز بیمار تصادفی داشتیم؛ من دیدم رایگان پذیرش شد و وقتی سؤال کردم متوجه شدم از همان شب همه بیماران رایگان پذیرش می‌شوند.

این تصمیم رئیس بیمارستان بود؟

حتما که با هماهنگی معاونت درمان است؛ من از جزئیات خبر ندارم.

آیا تصمیم داشتید بعد از پایان طرح به تهران برگردید؟

من ترک و ساکن تهران هستم. نمی‌توانم بیان کنم که در این روزهای چه حسی دارم. راستش در این شرایط اصلا نتوانستم و نمی‌توانم به این موضوع فکر کنم؛ به خدا توکل کردم و هرچه خدا بخواهد همان خواهد شد.

با توجه به صحبت‌هایتان تصمیم به برگشت به تهران دارید؛ آیا این حادثه توانسته روی شما تأثیری بگذارد که با توجه به وضعیت و شرایطی که مردم دارند بخواهید در انتخاب محل زندگی‌تان تجدیدنظر کنید؟

روزهای اولی که برای گذراندن طرح به قصرشیرین آمدم احساس خوبی نداشتم اما این روزها احساس متفاوتی دارم. از اینکه توانسته‌ام کاری برای این مردم بکنم و در این روزهای سخت همراه آنها باشم، احساس خوبی دارم و خدا را شاکرم که چنین فرصتی داشتم.

وضعیت مردم قصرشیرین درحال‌حاضر چطور است؟"

در همان ساعات اولیه که مقام معظم رهبری پیام دادند و تسلیت گفتند و اعلام کردند همه ایران کنار مردم داغدار هستند، احساس خیلی خوبی به مردم دست داد. پیگیری‌های رئیس‌جمهوری محترم و حضورشان میان مردم هم بسیار تأثیرگذار بود. حضور ارتش، سپاه، نیروی انتظامی و هلال‌احمر هم خیلی خوب بود و مردم آسیب‌دیده بسیار احساس آرامش کردند. با اینکه تلفات سنگین است و مردم خیلی آسیب دیده‌اند اما همدلی‌ها بسیار به آنها کمک کرد که بتوانند این مصیبت را تحمل کنند. مصیبتی که بر مردم وارد شده بسیار سنگین است اما همدلی مردم سراسر کشور با مردم زلزله‌زده بسیار خوب و امیدبخش بود. مردم این دیار هشت سال جنگ تحمیلی را تحمل کردند و مرزبانان ما بودند که با گذشت و ایثارگری از کشور دفاع کردند و استحقاق هر نوع کمک و یاری از سوی مردم سراسر کشور و دولت را دارند.

در پایان از همه پرسنل بیمارستان حضرت ابوالفضل قصرشیرین و پرستاران و پزشکان که هرچه در چنته داشتند در این چند روز گذاشتند و با تمام وجود سعی در کمک داشتند، به نوبه خودم تشکر می‌کنم؛ همچنین از فرماندار محترم مهندس اکبری و ریاست شبکه بهداشت دکتر کریمی سپاسگزارم. همچنین از پزشکان و همکارانی که از سایر شهرها آمده‌اند یا کمک‌های خود را ارسال کرده‌اند هم تشکر می‌کنم.

گزارش خبرنگار اعزامی «شرق» به مناطق حادثه‌دیده

زلزله‌زدگان همچنان در انتظار امداد مناسب

شرق: امدادرسانی به زلزله‌زدگان سرپل ذهاب و قصرشیرین در حالی وارد روز چهارم خود شده است که همچنان ناهماهنگی و توزیع نامناسب اقلام مورد نیاز مردم مهم‌ترین مشکل حادثه‌دیدگان است.

به گزارش شاهد حلاج، خبرنگار اعزامی روزنامه «شرق»، مردم زلزله‌زده همچنان در شرایط نامناسبی به سر می‌برند و سرمای هوا وضعیت را برای آنها سخت‌تر کرده است. مهم‌ترین نیاز مردم کرمانشاه همچنان پتو، لباس گرم و چادر است و مواد غذایی برای رفع نیاز وجود دارد.

سردار مؤمنی، جانشین فرماندهی ناجا، که روز گذشته برای بازدید از منطقه رفته بود، نیز به وجود برخی مشکلات در نحوه توزیع امکانات اشاره کرد و گفت: مشکلاتی وجود داشته است که به نظر می‌رسد برطرف شده باشد. وی همچنین درباره مشکلاتی که حین انتقال اقلام کمکی مردم به منطقه به وجود آمده بود هم ضمن تأیید این خبر گفت: برخی مشکلات جزئی وجود داشت. پلیس مطلع نبوده که محموله‌ای در حال انتقال به منطقه است و مشکلاتی جزئی برای آن به وجود آمده بود که خدا را شکر موفق شدیم آن را برطرف کنیم. مشاهدات خبرنگار ما حاکی است حضور مردم از شهرهای مختلف دیگر نسبت به روزهای اول بیشتر شده است و شهروندان در قالب گروه‌های چندنفره کمک‌هایی جمع‌آوری کرده و به منطقه آمده‌اند و بین مردم توزیع می‌کنند هرچند مسئولان اعلام کرده‌اند بهتر است کمک‌های مردمی از سوی مکان‌هایی که ارتش و سپاه اعلام کرده‌اند بین مردم توزیع شود و مردم خیر اقلام را به این محل‌ها تحویل بدهند تا مأموران با توجه به شناختی که از منطقه زلزله‌زده دارند با مدیریت بهتری بتوانند این اقلام را توزیع کنند، اما حجم خرابی‌ها و تعداد مردم نیازمند آن‌قدر زیاد است که برخی از هم‌وطنان خودشان به توزیع این اقلام می‌پردازند.

اکیپ‌هایی از سمن‌ها از شهرهای مختلف نیز به منطقه آمده‌اند. بیشترین اقلامی که این اکیپ‌ها با خود حمل می‌کنند لوازم بهداشتی برای زنان و کودکان و همچنین لباس‌های گرم است. خیرانی که در محل حضور دارند، می‌گویند آنچه مسلم است، مردم به همه‌چیز نیاز دارند و نمی‌توان گفت چه وسیله‌ای از دیگری واجب‌تر است، اما نکته اینجاست که منطقه به‌شدت سرد است و نبود وسایل گرمایشی بیشتر به چشم می‌آید اما حتی داروهای کمکی مثل قرص سرماخوردگی یا مسکن نیز بسیار لازم است چراکه کودکان و افراد مسن زیادی در فضای باز مانده و سرمازده شده‌اند. نوشیدنی‌های گرم نیز از دیگر خوراکی‌های مورد نیاز مردم منطقه است. این خیران می‌گویند ارسال مواد غذایی مثل برنج و روغن فعلا نمی‌تواند به مردم کمک کند چراکه هنوز امکان آشپزی وجود ندارد. اگر مردم می‌خواهند چنین اقلامی را بفرستند، بهتر است در اختیار هلال‌احمر و یا آشپزخانه‌هایی قرار دهند که بین مردم غذای گرم توزیع می‌کنند.

خبرنگار ما گزارش می‌دهد برخی از شهروندان که رستوران‌دار هستند نیز در منطقه حاضر شدند و غذای گرم توزیع می‌کنند اما تعداد مردم مصیبت‌زده بسیار زیاد است و این غذاها نمی‌تواند کفاف همه را بدهد. قرار بود از دیروز میان مردم روستاهای زلزله‌زده که هیچ امدادگری به آنجا نرفته نیز امدادگران حاضر شوند و به آنها هم رسیدگی کنند که هنوز این اتفاق نیفتاده است. بیشتر زلزله‌زدگان از اقوام خود در شهرهای دیگر کمک می‌گیرند. کمبود سوخت نیز از دیگر مشکلات زلزله‌زدگان است. ضمن اینکه به گفته امدادگران هلال‌احمر، به محض اینکه شرایط از حالت بحران خارج شود آنچه مردم زلزله‌زده را تهدید خواهد کرد انواع بیماری است چراکه در این چند روز وضعیت بهداشتی مردم اصلا خوب نبوده است و حتی تعدادی از افراد ضعیف ازجمله بچه‌ها و مسن‌ترها سرمازده شده و تغذیه درستی نداشته‌اند. عدم استراحت کافی، فشار شدید روانی و کمبود غذا و مکانی برای زندگی به‌شدت مردم منطقه را عصبی کرده است و حتی با امدادگران و مأموران پلیس عصبی برخورد می‌کنند اما تقریبا همه سعی می‌کنند با آرامش به این مردم امدادرسانی کنند و در برابر اعتراض‌های جزئی نیز با آرامش برخورد می‌کنند.

یکی از امدادگران درباره وضعیت موجود می‌گوید: این تصور که به محض اسکان مردم وضعیت عادی می‌شود، اصلا تصور درستی نیست. این تازه اول راه است درواقع به محض اسکان مردم وضعیت بحرانی به نظم می‌رسد و تازه ما باید یک‌به‌یک به سراغ زلزله‌زدگان برویم و از وضعیت بهداشتی آنها مطلع شویم تا زمانی که این افراد در خانه‌هایشان ساکن نشوند، وضعیت بحرانی است.

وی از خیران خواست لباس‌های گرم، فلاسک چای، خرما، گردو و اقلامی که در بالابردن سطح انرژی بدن موثر است و می‌تواند فرد را گرم نگه دارد، به منطقه ارسال کنند. به گفته این امدادگر، مسئله دیگری که باید به آن توجه شود مواد شوینده است. او می‌گوید: مردم منطقه زلزله‌زده چندین روز است که حمام نکرده‌اند و هیچ وسیله شوینده‌ای در اختیار آنها قرار ندارد. امکان ضدعفونی‌کردن دست‌ها و شستن دست و صورت با آب و صابون وجود نداشته است. امکان قضای حاجت به صورت بهداشتی وجود نداشته است و این وضعیت سلامت مردم و شیوع بیماری‌های عفونی و انگلی بین مردم را بالا می‌برد بنابراین کالای دیگری که بسیار مورد نیاز است مواد شوینده و ضدعفونی‌کننده است. شیرخشک و غذای تقویتی برای بچه‌ها بسیار لازم است. در چند روز گذشته با مادرانی مواجه شدم که فرزند شیرخوار داشتند اما چون نتوانسته بودند به مقدار کافی غذا بخورند و تحت استرس شدید قرار داشتند، شیر کافی برای سیرکردن فرزندانشان نداشتند. باید به این مادران و فرزندان بیشتر توجه شود.

این امدادگر می‌گوید: مردم جنوب بسیار کمک کردند و اقلام زیادی فرستاده‌اند. خرماهایی که از جنوب رسیده بسیار به مردم کمک کرده است. خرما و خشکبار، حلوا ارده و اجناسی از این قبیل خیلی به مردم زلزله‌زده کمک می‌کند. ضمن اینکه باید به روستاها هم توجه شود. وضعیت روستاهای زلزله‌زده از شهر سرپل ذهاب، قصرشیرین و اسلام‌آباد غرب بدتر است. روستاهایی هستند که هنوز هیچ امدادگری به آنجا نرفته است. اگر خیری به منطقه می‌آید بهتر است به آن روستاها برود و به مردم کمک کند. زمانی که مردم به این روستاها می‌روند چادر، پتو، لباس گرم و لوازم شوینده و آجیل حتما با خود ببرند.

بنا بر این گزارش، تلاش‌ها برای امدادرسانی همچنان ادامه دارد و سپاه، ارتش و هلال‌احمر و خیران در منطقه هستند و تلاش می‌کنند وضعیت را از حالت بحرانی خارج کنند اما همچنان مردم در وضعیت نامناسبی به‌سر می‌برند.